

lerede Dagsorden, som nys blev oplæst. Det er en Følge heraf, at Forhandlingerne nu, ialtfald foreløbig, ville komme til at dreie sig alene om Forslaget til den motiverede Dagsorden, altsaa om Spørgsmaalet om Rigtigheden eller Ikke-Rigtigheden af Sagens Afgjorelse paa den Vis og om Indholdet af den foreslaaede Dagsorden, hvorimod Forhandlingerne om selve Lovforslagets eget Indhold som saadant maa bero, indtil Forslaget om den motiverede Dagsorden har fundet sin Afgjorelse.

Dam: Ja, jeg vil tillade mig at motivere, hvorfor jeg maa stemme imod den foreslaaede Dagsorden. Det er jo erkjendt fra alle Sider, at den personlige Kommuneskat er et Forhold, der trænger overordentlig til en Reform. Jeg kan derfor ikke forstaa, at det ærede 4de Medlem for 1ste Kredens (Magen), som nu satte sig, kan foreslaa en saadan Dagsorden som den nuværende, da det netop forekommer mig, at det foreliggende Lovforslag danner et ganske fortrinligt Grundlag til at bygge videre paa. Jeg kan saameget mindre forstaa, at det ærede Medlem raader til at stemme for denne Dagsorden, som det forekommer mig, at netop en saa udmærket deilig, levende Blomst som dette Forslag, efter min Mening er, var en smul Blomst at sætte i den Krands af visne Ministeriums Tinding, og det er jo nu om trent givet, at det høie Ministerium ikke mere kan gennemføre noget som helst Lovforslag af eget Initiativ. Det forekommer mig derfor, at netop det ærede Medlem havde al Anledning til at være det private Initiativ i det andet Thing taenemligt, fordi det søger at raade Bod paa den Stilstand, som er i Lovgivningsværket for Tiden ved at anvende Tid og Kræfter paa et saa overordentlig udmærket Forhold som dette er at arbejde paa. Jeg kan aldeles ikke erkjende, at det ærede Medlem, der nu satte sig, har fremsført nogen virkelig reel Grund, der kunde bevæge mig til at stemme for den foreslaaede Dagsorden, thi hvad er det, det foreliggende Forslag sigter til? Det er den mellemkommunale Bestatning, som Alle erkjende, — ligesom ogsaa de 71 Byer, der have indgivet en Adresse til Rigsdagen om denne Sag, jo tydelig tale derfor, — i høi Grad trænge til Reform, altsaa Ordningen af en Formue- og Indtægtsstat efter de Regler, som nærmere ere angivne i Forslagets §§ 13 og 14, som det ærede Medlem særlig syntes være ham uklare. Det forekommer mig netop at være ganske fortrinlige Paragrafer og Bestemmelser, der netop give Kommunerne Leilighed til at ind-

rette sig efter de forskjellige foreliggende Forhold. At det er rigtigt at saadanne Skatteobjekter, som hidtil have været fritagne: Staten, Sparrkasser, forskjellige Stiftelser, juridiske Personer, Aktieselskaber blive optagne til Beskatning, det har jo selv de Herrer erkjendt; navnlig er den Beskatning, som i det foreliggende Forslag er foreslaaet for Aktieselskaber, mig i særdeles Grad tilfredsstillende, idet disse Aktieselskaber efter min Mening true Middelfstanden saa betydelig paa Livet, at man nok kunde ønske, at de ialtfald blive klækkelig beskattede. Det ærede Medlem mener heller ikke absolut, at det egentlig er reelle Grunde, der tale for at standse dette Lovforslag; jeg tror snarere, at det er politiske Grunde fra det ærede Medlems Side; men dem kan jeg ganske vist ikke forstaa. Jeg tror ogsaa, at der een Grund til, som kan støde det ærede Medlem, nemlig Forslaget om den kommunale Valgret i § 37; men det er en absolut Følge af §§ 13 og 14; jeg kan ikke indse Andet, efter de Forhold, hvor jeg er kjendt, end at den er overordentlig udmærket og anvendelig. Naar dernæst det ærede Medlem ankede over Hartkornskatternes Fastslaen, saa er det netop et af de Forhold, hvor det andet Thing beklager, at det har maattet savne Ministerens Medvirken; men selv om dette Forhold er tilstede, naar Lovforslaget blev behandlet i dette Thing, kunde det tages under fornyet Overveelse i det andet Thing, saa der er aldeles ingen Grund til at stemme for den af det ærede Medlem foreslaaede Dagsorden af de Grunde, han angav derfor med Hensyn til Hartkornskatten. Hvis det ærede Medlem ønsker det, kunde jeg godt følge det ærede Medlem deri, at man f. Ex. strøg denne Paragraf og satte en anden fra den kommunale Skattelovgivning af 1867 istedet, som lyder paa, at man overlader til Kommunerne selv, hvad de ville ligne paa Hartkorn og hvad de ville ligne paa Formue og Leilighed. Overhovedet er jeg overbevist om, hvad ogsaa Ordføreren i det andet Thing har udvillet, at man var villig til at modtage ethvert som helst Bidrag til Spørgsmalets Løsning; og naar man har disse Udtalelser, saa finder jeg saa meget mindre Grund til, at Thinget her skulde vedtage den foreslaaede Dagsorden og saaledes standse en fra alle Sider saa overordentlig udmærket Reform. Skulde det mod Forventning vise sig, at Flertallet i dette Thing følger det ærede Medlems Anmodning og stemmer for den foreslaaede Dagsorden, ja, saa vil jeg slaa fast, at det er dette Thing tilligemed Ministeriet, som bærer Ansvaret fuldt ud for, at en saa vigtig Reform